

med besættelsesstyrkernes tilstedeværelse, og når man ikke kan se, at der sker fremskridt, reelle fremskridt i deres civile hverdag. Det er det, der er afgørende.

Så må man på et eller andet tidspunkt, forhåbentlig da også som dansk statsminister, begynde at reflektere over: Er det den rigtige måde, vi optræder på, eller burde man agere på en anden måde? Den mere konstruktive form for diskussion har man jo både i USA og i Storbritannien. Hvorfor er statsministeren fuldstændig resistent over for den form for refleksion?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er en forkert fremstilling, hr. Ole Sohn giver, for det er jo ikke rigtigt, at et flertal i den irakiske befolkning støtter disse angreb; de tager afstand fra dem.

Hr. Ole Sohn siger så: Jamen det er da meget naturligt, at nogle gør modstand. Men jeg kan ikke forstå, at hr. Ole Sohn bare siger det sådan tonløst, for hvem er det, der gør modstand? Hvad er det for nogle, om hvem hr. Ole Sohn her bare sådan tonløst siger: Vi må have forståelse for, at nogle gør modstand?

Altså, de, der gør modstand – i det omfang vi er i stand til at identificere dem – er nogle med tilknytning til det gamle regime. Hr. Ole Sohn og hr. Villy Søvndal og hr. Holger K. Nielsen har hele tiden travlt med at sige, at de skam også ønskede det gamle regime væk. Ikke desto mindre siger hr. Ole Sohn, at det er meget naturligt, at de gør modstand. Hvordan hænger det sammen, at man siger, at man vil have Saddam Hussein væk, men alligevel bare sådan accepterer, at hans folk gør modstand? Man burde da støtte koalitionen i at få det kæmpet ned.

I et vist omfang er der måske også tale om terrorister, der kommer ind i Irak uden for Iraks grænser, måske oven i købet støttet af nationer uden for Iraks grænser, som er ude på at destabilisere situationen i Irak. Skal det virkelig forstås sådan, at det accepterer hr. Ole Sohn bare og synes, det er meget naturligt, at der er nogle, der gør modstand?

Det er her, jeg ikke forstår venstrefløjen. Det er, som om man er mere kritisk over for den koalition, der prøver at skabe demokrati i Irak, end man er over for de terrorister, der prøver at nedbryde demokratiet i Irak.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 520

5) Til statsministeren af:

Ole Sohn (SF):

»Hvordan vurderer statsministeren den nye meningsmåling omtalt i The Sunday Telegraph og citeret på Ritzau, der viser »hvor mislykket genopbygningen af Irak har været i de seneste to år. 71 procent siger, at de sjældent eller aldrig har adgang til rent drikkevand. 70 procent siger, at kloaksystemet sjældent fungerer, og 47 procent siger, at de aldrig har nok elektricitet«, og hvordan forestiller statsministeren sig at de udeblevne genopbygningsresultater skal vinde irakernes gunst, mens sikkerhedssituationen dagligt forværres?«

Kl. 13.50

Ole Sohn (SF):

Det giver mig sådan set anledning til at fortsætte i forhold til statsministerens besvarelse, for faktisk er det jo sådan, at det er venstrefløjen, der hele tiden har været imod det diktatur, der har været i Irak, også under Saddam Hussein, hvori- mod det var det borgerlige Danmark, det var USA, og det var Storbritannien, der støttede Saddam Hussein, så jeg forstår ikke helt den korttidshukommelse, statsministeren har. Det er da egentlig lidt rystende.

Den nylige undersøgelse, som The Sunday Telegraph er kommet med, og som er lavet på det engelske forsvarsministeriums vegne, anonymt, for at det ikke skulle skade de forskere, som foretog den, viser jo, at der er en stor modstand i civilbefolkningen mod den måde, det foregår på, og det er ikke, fordi de støtter terroristerne, men de kan bare se, at den måde, som koalitionsstyrkerne/ besættelsesstyrkerne optræder på, ikke gavner Irak.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg er nødt til at gentage: Det er simpelt hen forkert, det, hr. Ole Sohn siger. Det er en fuldstændig fejltolkning af tallene.

Det er jo rigtigt, at et stort flertal af irakerne, når de bliver spurgt, siger, at de ønsker, at de internationale tropper skal ud af landet. Jamen hvis jeg var iraker, ville jeg da også svare det. Og jeg er i øvrigt fuldstændig enig i, at det jo er det, der er målet: at de udenlandske soldater skal hjem, det skal de danske også; vi skal ikke være der en dag mere end højst nødvendigt. Så det er da meget naturligt, at den irakiske befolkning siger: Vi vil være herrer i eget hus. Alt andet ville